"इदमिन्द्रियममृतं वीर्य्यं। अनेनेन्द्राय पशवो चिकित्सन्। तेन देवा अवतोप माम्। इहेषमूर्जं यशः सह ओजः सनेयम्। शृतं मयि श्रयताम्" इति। 'इदं' क्षीरं, 'इन्द्रियं' इन्द्रियेण जुष्टं, 'अमृतं' यागसाधनत्वेन विनाशरहितं, 'वीर्य्यं' वीर्य्यप्रदं, 'अनेन' क्षीरेण, इन्द्रार्थं पशवो 'चिकित्सन्' आरोग्यमकुर्व्वन्। पशुभिः क्षीराख्ये हविषि सम्पादिते सति योऽयमिन्द्रस्य परितोषः सैवानिष्टस्य चिकित्सा। हे देवाः 'तेन' अनेन पयसा, 'इह' अस्मिन् कर्म्मणि, वर्त्तमानं मां 'उपावत' उपेत्य रक्षत, ततो युष्मत्प्रसादादहं 'ऊर्जं' क्षीरादिरसं, 'यशः' कीर्त्तिः, 'सहः' बलं, 'ओजः' बलकारणधातुपोषं, च 'सनेयं' लभेयं, 'शृतं' च इदं क्षीरं, 'मयि श्रयतां' पुनः पुनर्मामेव भजतां॥

(२१) अथासन्नस्य दध्नोऽभिमर्शने मन्त्रमाह। "यत् पृथिवीमचरत् तत् प्रविष्टं॥१२॥ येनासिञ्चद्बलमिन्द्रे प्रजापतिः। इदं तच्छुक्रं मधु वाजिनीवत्। येनोपरिष्टादधिनोन्महेन्द्रं। दधि मां धिनोतु" इति। 'यत्' प्रसिद्धं दधि, 'पृथिवीं' सान्नाय्यकुम्भिरूपां, 'प्रविष्टं', सत् 'अचरत्' तत्रैवातस्थितमासीत्, 'येन' दध्ना, 'प्रजापतिः', 'इन्द्रे', 'बलं', 'असिञ्चत्' स्थापितवान्, 'तत्' च प्रजापतिः, पशून् अब्रवीदेतदस्मै सन्नयतेत्यादि ब्राह्मणे स्पष्टमुक्तं। 'येन' दध्ना, 'उपरिष्टात्' शृतावस्थाया ऊर्द्ध्वं वर्त्तमानं, 'महेन्द्रदेवं', 'अधिनोत्' प्रजापतिरप्रीणयत्, तत् इदं दधि, 'शुक्रं' निर्म्मलं, 'मधुर'रसोपेतं, 'वाजिनीवत्'